

38. Izraelité se vrátili do Jeruzaléma

Král Kýros dovolil Izraelitům vrátit se zpět do staré vlasti. Radost z návratu byla převeliká. V Jeruzalémě měli opravit Hospodinův chrám, který byl už mnoho let rozbořený.

Když Hospodin něco slíbí, tak to splní. A víte, co Hospodin slíbil Izraelitům, kteří byli v babylonském zajetí? No přece že budou jednou zase svobodní a vrátí se zpět do své původní vlasti. Hospodinův slib se vyplnil, když na trůn usedl král Kýros. Ten byl velice bohatý a mocný. Patřila mu nejen babylonská říše, ale i celá říše, které se říkalo Persie. A tento mocný král Kýros se rozhodl dát svým otrokům Izraelcům (nebo také Židům) povolení vrátit se domů, odkud přišli. Propustil je, aby znovu postavili Hospodinu v Jeruzalémě chrám, ze kterého zbyla jen hromada kamení. Král Kýros si totiž přál, aby ho jeho poddaní Izraelité měli rádi a aby se za něho také v chrámě modlili. Král Kýros ani netušil, že si ho Hospodin vybral, aby díky němu uskutečnil plán na osvobození Izraelitů.

Tím, že byl král mocný a bohatý, dal Izraelitům i dostatek peněz na opravy. Dokonce jim přibalil všechny vzácné nádoby uloupené z Hospodinova chrámu dřívějším král Nebúkadnesarem.

Všichni Izraelité z této zprávy o propuštění měli velikou radost. Děkovali Hospodinu a pustili se do balení věcí. Když byli připraveni, vyrazili po skupinách na cestu. Po cestě si zpívali, tančili a vyprávěli si příběhy o tom, jak jim Hospodin už tolikrát pomohl. Když dorazili do cíle, uviděli, kolik mají před sebou práce. Všechny domy byly totiž rozbořené a všude se válely jen hromady kamení. Smutný pohled byl i na Hospodinův chrám, který zde kdysi stál v plném lesku, ale teď z něho zbyly jen základy. S Hospodinovou pomocí se však Izraelité pustili s nadšením do práce. Nejprve postavili oltář a přinášeli na něm ranní a večerní zápalné oběti. Po řadu let pak postupně sváželi a shromažďovali stavební materiál – cedrové dříví z Libanonu i stavební kámen, aby Hospodinu znovu postavili chrám. Ten pak jejich pilnou prací jako by rostl před očima. Když byl dostavěn, kněží oblečení do svátečních rouch vytrubovali při té oslavě na pozouny, jiní hráli na cimbály a všichni společně chválili Hospodina. Zpívali mu žalmy za to, že je dobrý a že je jeho milosrdenství nad Izraelity věčné. Děkovali mu za pomoc při

stavbě chrámu a za to, že za ním do chrámu mohou kdykoli přijít.

Úkol:

Král Kýros propustil Izraelity do jejich původní vlasti, ale dal jim úkol: měli opravit rozbořený jeruzalémský chrám. Chtěl, aby se zde za něj modlili. Věřil, že v chrámě je zvláštním způsobem přítomný Hospodin a Izraelité si zde mohou vyprosit více požehnání než jenom modlitbou v cizí zemi. Až půjdeš příště kolem kostela, jdi pozdravit Pána Ježíše, který je ve svatostánku. Můžeš mu třeba říci: „Ahoj Pane Ježíši, já (např. Anička...) tě mám ráda. Prosím za moje rodiče, aby se měli rádi. Děkuji. Amen.“